

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je „potpuno” izuzeće na temelju odjeljka 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je izuzeće od 75 % na temelju odjeljka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da nametanje porezne obveze CFC-ima koji ispunjavaju uvjete za izuzeće iz navedenog poglavlja 9. kao kategoriji povređuje slobodu poslovnog nastana tužitelja protivno članku 49. UFEU-a.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da postoji očita pogreška u ocjeni u vezi s izuzećem od 75 % i pitanjem fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisijina odluka ne poštuje opće načelo prava Unije o nediskriminaciji ili jednakom postupanju.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je po analogiji primijenila odredbe Direktive Vijeća (EU) 2016/1164<sup>(1)</sup>, koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*, ili se na njih neopravdano pozvala.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke utvrdila da postoji kategorija korisnika (koja uključuje tužitelje) i da su oni (tužitelji) dobili potporu koju treba vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

<sup>(1)</sup> Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016. L 193, str. 1.)

## Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Hill & Smith Holdings i Hill & Smith Overseas protiv Komisije

(predmet T-691/19)

(2019/C 432/73)

Jezik postupka: engleski

### Stranke

Tužitelji: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Ujedinjena Kraljevina) i Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor*, i K. Beal QC)

Tuženik: Europska komisija

### Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA. koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

## Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija pri odabiru referentnog okvira za analizu poreznog sustava pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni. Komisija je kao referentni okvir trebala uzeti britanski sustav poreza na dobit trgovačkih društava, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni primjenom pogrešnog pristupa za analizu sustava CFC-a. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno smatrala da su odredbe poglavlja 9. dijela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) oblik izuzeća od opće porezne obveze iz njegova poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke utvrdila da je ispunjen kriterij selektivnosti jer se prema poduzetnicima koji se nalaze u činjenično i pravno usporedivim situacijama postupalo različito.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je „potpuno” izuzeće na temelju odjeljka 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je izuzeće od 75 % na temelju odjeljka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da nametanje porezne obveze CFC-ima koji ispunjavaju uvjete za izuzeće iz navedenog poglavlja 9. kao kategoriji povređuje slobodu poslovnog nastana tužitelja protivno članku 49. UFEU-a.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da postoji očita pogreška u ocjeni u vezi s izuzećem od 75 % i pitanjem fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisijina odluka ne poštuje opće načelo prava Unije o nediskriminaciji ili jednakom postupanju.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je po analogiji primijenila odredbe Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 <sup>(1)</sup> o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*, ili se na njih neopravdano pozvala.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke utvrdila da postoji kategorija korisnika (koja uključuje tužitelje) i da su oni (tužitelji) dobili potporu koju treba vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

<sup>(1)</sup> Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016. L 193, str. 1.)